

2 septembrie – 8 septembrie

Liberi în Hristos

Textul de memorat: „*Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste.*” (Galateni 5:13)

În Galateni 2:4, Pavel a amintit în trecut despre importanța păstrării libertății pe care o avem în Hristos Isus. La ce se referă el când vorbește despre libertate? Ce cuprinde ea? Până unde se întinde? Are limite? Și ce legătură există între libertatea în Hristos și Lege?

Pavel răspunde la aceste întrebări, atrăgându-le atenția galatenilor asupra a două pericole. Primul este legalismul. Adversarii lui Pavel din Galatia erau atât de absorbiți de dorința de a câștiga favoarea lui Dumnezeu prin comportamentul lor, încât pierduseră din vedere eliberarea primită prin lucrarea lui Hristos, mântuirea pe care o aveau deja în Hristos, prin credință. Al doilea pericol este tendința de a abuza, prin căderea în imoralitate, de libertatea obținută de Hristos pentru noi. Cei care susțin această concepție presupun în mod greșit că libertatea exclude Legea.

Atât legalismul, cât și imoralitatea se opun libertății, fiindcă ambele îi țin pe adepții lor într-o formă de sclavie. Apelul lui Pavel către galateni este acela de a-și păstra cu fermitate adevărata libertate pe care o au în mod legitim prin Hristos.

Duminică, 3 septembrie – Hristos ne-a făcut liberi

1. Ce afirmă Pavel cu privire la libertatea noastră și la posibilitatea de a o pierde? Galateni 4:31; 5:1.

Ca un comandant de armată care le ordonă trupelor lui șovăielnice să se mobilizeze, Pavel îi îndeamnă pe galateni să nu renunțe la libertatea lor în Hristos. Tonul puternic și apăsător face ca îndemnul lui să ne atragă atenția. Se pare că aceasta a fost și intenția lui. Versetul acesta este legat din punct de vedere tematic de versetele anterioare și de cele imediat următoare, dar lipsa cuvintelor de legătură în originalul grecesc ne determină să deducem că Pavel a intenționat ca aceste cuvinte să atragă atenția, să nu poată fi trecute cu vederea. Libertatea în Hristos este esența argumentației lui, iar galatenii se aflau în pericolul de a renunța la ea.

2. Ce expresii folosește Pavel pentru a ne ajuta să înțelegem ce a făcut Hristos pentru noi? Galateni 1:3.4; 2:16 și 3:13?

Cuvintele lui Pavel, „Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi” (Galateni 4:31; n.tr.: unele versiuni din limba engleză ne pot sugera că el are în minte aici o altă metaforă: „Pentru libertate ne-a eliberat Hristos”). Formula folosită aici este asemănătoare cu formula folosită la eliberarea sacră a sclavilor (manumisiunea). Sclavii nu aveau drepturi legale și se credea că o zeitate putea să le cumpere libertatea, iar ei, ca mulțumire, erau luați în posesie de zeul respectiv, dar erau totuși liberi. În practică, actul acesta era o înșelăciune – sclavul aducea bani în vistieria templului pentru a obține libertatea. Iată formula scrisă pe una dintre cele aproape o mie de inscripții descoperite în Templul lui Apollo din Delphi, inscripții care datează din anii 201 î.Hr.–100 d.Hr.: „Pentru libertate, zeul pitian Apollo a cumpărat de la Sosibus din Amphissa o sclavă al cărei nume este Nicaea... Însă Nicaea i-a încredințat lui Apollo plata pentru eliberare.” – Ben Witherington III, *Grace in Galatia*, p. 340

Formula aceasta este similară în esență cu terminologia utilizată de Pavel, dar există o deosebire fundamentală: în metafora lui nu este nimic fictiv. Noi noi achitam prețul eliberării (1 Corinteni 6:20; 7:23). Era mult prea mare ca să-l putem plăti. Noi nu aveam puterea de a ne salva singuri, dar Isus a făcut ce nu puteam face noi. El a plătit, suferind pedeapsa pentru păcatele noastre și eliberându-ne de condamnare.

Consideri vreodată că ai putea să te mântuiești singur? Ce atitudine ar trebui să ai față de Isus pentru tot ce a făcut pentru tine?

Luni, 4 septembrie – Definiția libertății creștine

Porunca lui Pavel de a rămâne „tari” în libertate nu este nefondată. Ea este precedată de o afirmație importantă: „Hristos ne-a izbăvit.” De ce trebuie să rămână creștinii tari în libertatea lor? Pentru că Hristos i-a eliberat deja. Cu alte cuvinte, libertatea noastră este urmarea a ceea ce Hristos a făcut deja pentru noi.

Obiceiul acesta de a enunța un adevăr și apoi de a adăuga un îndemn este specific epistolelor lui Pavel (1 Corinteni 6:20; 10:13,14; Coloseni 2:6). De exemplu, în Romani 6, el face câteva afirmații legate de statutul nostru în Hristos, precum: „Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El” (Romani 6:6). Apoi, adresează un îndemn insistent: „Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor” (Romani 6:12). Pavel vrea să spună de fapt: „Purtați-vă conform cu statutul pe care îl aveți deja în Hristos!” Etica Evangheliei nu ne prezintă obligația de a încerca să facem anumite lucruri pentru a *demonstra* că suntem într-adevăr copiii lui Dumnezeu. Dimpotrivă, noi facem anumite lucruri, pentru că *suntem deja* copiii Săi.

3. Din ce sau de ce ne-a izbăvit Hristos? Romani 6:14,18; 8:1; Galateni 4:3,8; 5:1; Evrei 2:14,15.

Utilizarea cuvântului *slobozenie* pentru a descrie viața creștină este mai frecventă în epistolele lui Pavel decât în alte scrieri din Noul Testament. Cuvântul *slobozenie* și celelalte cuvintele înrudite ca sens apar de 28 de ori în epistolele sale și numai de 13 ori în alte scrieri.

Ce înțelege Pavel prin *libertate*? În primul rând, aici nu este doar un concept abstract. Nu se referă la libertatea politică, la cea economică sau la libertatea de a trăi cum ne place. Din contră, libertatea aceasta se întemeiază pe relația noastră cu Isus Hristos. Contextul ne sugerează că Pavel se referă la eliberarea de sub robia și condamnarea Legii, dar libertatea noastră înseamnă mult mai mult decât atât. Ea înseamnă eliberarea de păcat, de moartea veșnică și de Diavol.

De ce lucruri ești înrobii? Memorează Galateni 5:1 și roagă-L pe Dumnezeu ca libertatea pe care o ai în Hristos să devină o realitate în viața ta.

Marti, 5 septembrie – Consecințele periculoase ale legalismului

4. Cu privire la ce consecințe ale acceptării circumciziei le atrage Pavel atenția galatenilor? Galateni 5:2-12

„Iată” are sensul de „Ascultați!”, „Atenție la ceea ce vreau să vă spun!” Prin acest apel serios, Pavel le atrage atenția cititorilor săi și le aduce aminte de autoritatea sa de apostol. El vrea să le transmită galatenilor ideea că ei trebuie să știe care sunt consecințele periculoase ale hotărârii lor de a face din circumcizie o condiție de mântuire pentru neamuri.

Prima consecință a efortului de a câștiga favoarea lui Dumnezeu prin acceptarea circumciziei este obligația de a împlini toate prevederile Torei. Pavel face în versetele 2 și 3 un joc interesant de cuvinte. Hristos, spune el, nu le va folosi la nimic (*ophelesei*), din contră, ei vor fi datori (*opheiletes*) față de Lege. Cine vrea să trăiască în conformitate cu Legea nu poate alege să respecte numai anumite lucruri din ea – sau totul, sau nimic.

A doua consecință este „despărțirea” de Hristos. Acceptarea îndreptării prin fapte înseamnă totodată respingerea îndreptării prin Hristos. „Nu le poți avea pe amândouă. Este imposibil să-L primești pe Hristos, recunoscând în felul acesta că nu te poți mântui singur, pentru ca apoi să primești circumcizia, declarând în felul acesta că poți să te mântuiești.” – John R. Stott, *The Message to Galatians*, p. 133

Al treilea argument al lui Pavel împotriva circumciziei este faptul că ea pune piedici în calea creșterii spirituale. El face aici analogia cu atletul căruia cineva i-a tăiat calea, împiedicându-l să înainteze spre linia de sosire. De fapt, expresia tradusă prin „a tăia calea” (vers. 7) era folosită în domeniul militar, cu sensul de „a distruge un drum sau un pod sau a așeza obstacole în calea inamicului pentru a-i opri înaintarea” (*Comentariul Biblic AZȘ*, vol. 6, p. 978).

Ultima consecință este aceea că circumcizia transmite mesajul că omul se poate mântui singur și astfel îi satisface vanitatea. Pe de altă parte, crucea este un motiv de rușine pentru om, pentru că îl obligă să-și recunoască dependența totală de Hristos.

Pavel este atât de supărat pe acești promotori ai circumciziei, încât declară că și-ar dori ca ei să se „schilodească” singuri (Galateni 5:12)! Cuvinte tari, dar tonul acesta reflectă seriozitatea cu care privește Pavel această problemă.

Miercuri, 6 septembrie – Libertate, nu imoralitate

Până aici, Pavel s-a concentrat asupra esenței teologice a mesajului său. De aici înainte, el abordează problema comportamentului creștin.

5. De care extremă sunt sfătuiți galatenii să se ferească? Galateni 5:13

Pavel știa foarte bine că accentul pe care el îl puna pe harul și pe libertatea în Hristos, putea duce la o interpretare greșită (Romani 3:8; 6:1,2). Însă aceasta nu se datora Evangheliei, ci tendinței omenești spre îngăduință de sine. Paginile istoriei sunt pline de exemple de oameni, orașe și națiuni a căror degradare și alunecare în haosul moral s-a datorat în mod direct lipsei de stăpânire de sine. Există vreun om care să nu fi simțit această tendință în viața lui? De aceea, Pavel le adresează urmașilor lui Isus un apel clar de a nu asculta de îndemnurile firii pământești. El îi îndeamnă să facă exact opusul: „Slujiți-vă unii altora în dragoste.” Dar lucrul acesta poate fi făcut numai prin moartea față de sine, prin moartea față de firea pământească. Cei care ascultă de îndemnurile firii nu se numără printre cei care le slujesc altora. Dimpotrivă!

Așadar, libertatea noastră în Hristos nu înseamnă doar eliberarea *din* robia față de această lume, ci și o chemare la un nou tip de slujire, la responsabilitatea de a le sluji altora din dragoste. Ea este „oportunitatea de a-i iubi pe semenii noștri fără piedici, posibilitatea de a crea comunități umane bazate pe dăruire reciprocă, și nu pe lupta pentru putere și poziție”. – Sam K. Williams, *Galatians*, p. 145

Fiind familiarizați cu creștinismul și cu traducerile moderne ale Bibliei, nu ne putem da seama ce impresie puternică puteau crea aceste cuvinte asupra galatenilor. În primul rând, originalul grecesc ne arată că dragostea care motivează acest tip de slujire nu este dragostea obișnuită – lucrul acesta ar fi imposibil, dragostea omenească este mult prea condițională. În original, cuvântul *dragoste* este însoțit de articolul hotărât, ceea ce ne arată că Pavel face referire la un anumit tip de dragoste, la dragostea divină pe care o primim numai prin Duhul Sfânt (Romani 5:5). Iar cuvântul tradus prin „slujiți” are în grecește sensul de „a fi subjugat”. Libertatea noastră nu înseamnă autonomie, ci supunere reciprocă bazată pe dragoste.

Cum am putea fi ispitiți să folosim greșit libertatea oferită de Domnul Hristos?

Joi, 7 septembrie – Împlinirea Legii în totalitate

6. Cum împăcăm comentariul dezaprobat al lui Pavel, cu privire la datoria de a împlini „toată Legea” (Galateni 5:3), cu alte declarații ale sale despre împlinirea Legii? Compară Romani 10:5; Galateni 3:10,12; 5:3 cu Romani 8:4; 13:8; Galateni 5:14.

Mulți consideră că afirmațiile lui Pavel sunt contradictorii. Dar lucrurile nu stau așa. Soluția este dată de distincția importantă pe care el o face între două moduri diferite de definire a comportamentului creștin în relație cu Legea. Pe de o parte, este comportamentul greșit al celor care trăiesc sub Lege, îndeplinind cerințele ei în speranța de a câștiga astfel aprobarea lui Dumnezeu. De cealaltă parte, este ascultarea celor care au găsit mântuirea în Hristos, a căror preocupare nu este de a bifa toate cerințele pe care le-au îndeplinit. Comportamentul creștin merge dincolo de ascultarea formală de Lege; el trece la împlinirea Legii.

Acest tip de ascultare a fost ilustrat de Isus: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc” (Matei 5:17). Așadar, recomandarea lui Pavel nu este aceea de a minimaliza Legea. Dimpotrivă, prin cunoașterea lui Hristos, credinciosul va cunoaște adevăratul scop și adevărata semnificație a întregii Legi!

7. Potrivit lui Pavel, la ce poruncă se poate rezuma întreaga Lege? Galateni 5:14; Leviticul 19:18; Marcu 12:31,33; Matei 19:19; Romani 13:9; Iacov 2:8.

Deși citează din Leviticul, declarația lui Pavel din Galateni se bazează pe modul în care *a citat Isus* Leviticul 19:18. Totuși Isus nu a fost singurul învățator iudeu care a afirmat că acest text este un rezumat al întregii Legi. Rabinul Hillel, care a trăit cu aproape o generație înainte de Isus, a spus: „Nu îți face semenului tău ceea ce nu îți place să ți se facă; în aceasta stă toată Legea.” Însă perspectiva lui Isus a fost radical diferită: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Prorocii” (Matei 7:12). Nu numai că este o perspectivă pozitivă, ci ea demonstrează totodată faptul că Legea și dragostea sunt compatibile. Fără dragoste, Legea este fără conținut și rece; fără Lege, dragostea nu are nicio direcție.

Explicați în cuvinte proprii de ce dragostea pentru aproapele înseamnă împlinirea în totalitate a Legii!

Vineri, 8 septembrie – Un gând de încheiere

„Credința adevărată lucrează întotdeauna prin dragoste. Când privești la Calvar, nu o faci pentru a-ți liniști sufletul frământat din cauza neîndeplinirii datoriei sau pentru a te calma ca să poți adormi, ci pentru a primi credința în Isus, credința care să lucreze prin curățirea sufletului de murdăria egoismului. Când ne prindem de Hristos prin credință, lucrarea noastră de-abia începe. Fiecare om are obiceiuri stricte și păcătoase care trebuie biruite printr-o împotrivire energetică. Fiecărui suflet i se cere să ducă lupta credinței. Dacă este cineva urmașul lui Hristos, el nu poate fi aspru în purtare, el nu poate fi nemilos, lipsit de compasiune. El nu poate fi necuviincios în vorbire. El nu poate fi plin de îngâmfare și de înălțare de sine. El nu poate fi arogant și nu poate folosi cuvinte aspre, de critică și de condamnare.

Lucrarea dragostei izvorăște din lucrarea credinței. Religia Bibliei înseamnă o lucrare neîntreruptă. (...)

Deși este adevărat că multe noastre activități nu ne vor asigura mântuirea prin ele însele, este tot atât de adevărat că sufletul nostru va fi impulsionat să lucreze prin credința care ne unește cu Hristos (*MS 16,1890*).” – Comentariile Ellen G. White, în *Comentariul Biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1111

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ieremia 31–37

1. Care avea să fie noutatea noului legământ făcut cu casa lui Israel?
2. Prin ce își arătau unii disprețul față de Israel?
3. De ce nu consumau recabiții vin?
4. Ce a făcut Ieremia după ce împăratul Ioiachim a ars cartea pe care i-a trimis-o?

Profeți și regi, capitolul 36

5. Ce l-a determinat pe Nebucadnețar să-i ceară lui Zedechia să jure pe Numele Domnului, Dumnezeului lui Israel?